

17246

I Mag. St. Dr. P

Włodanowski Stanisław: Amor in igne
triumphans sive D. Laurentius
Martyr - Laur. Sowieckonie
gratulationis ergo exhibitus.

PANEG. et VITAE

Polon. 4^oN^o. 893.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002488

34. V. 93. 6
A M O R

IN IGNE TRIUMPHANS,
S I V E

D. LAVRENTIVS
M A R T Y R,

GENTE HISPANVS,
DIGNITATE ARCHIDIACONVS ROMANVS,

Inter grauissima tormenta lætissimus,

Pro solenni Natalitiorum die

CLARISSIMI & MAGNIFICI DOMINI,

D. M. LAVRENTII
S M I E S Z K O W I C

PHILOSOPHIÆ & MEDICINÆ DOCTORIS,

Almæ Vniuersitatis Cracouiensis

P R O C A N C E L L A R I I,

Ac interea

GENERALIS RECTORIS VIGILANTISSIMI,

Literarum & Literatorum Mæcenatis & Patroni

M V N I F I C E N T I S S I M I,

Submisso & officioso cultu, gratulationis ergo

A STANISLAO BIEZANOWSKI Leopoldi: Artium & Philo-
phia Baccalaureo, Poëtico modulamine

E X H I B I T V S.

Anno Domini 1646. die 10. mensis Augusti.

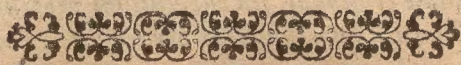
S. L E O P A P A

In Natali S. Laurentij.

Nihil obtines, nihil proficis sæua
crudelitas. Subtrahitur tormentis
tuis materia mortalis, & LAVREN-
TIO in cælos abeunte, tu deficis flam-
mis tuis. Superari charitas CHRISTI
flammâ non potuit; & segnior fuit
ignis, qui foris vsit, quàm qui intus
accendit. Sæuisti persecutor in Mar-
tyrem, sæuisti, & auxisti palmam,
dùm aggeras poenam.

17246 I

CLARISSIMO & MAGNIFICO DOMINO

D. M. LAVRENTIO
SMIESZKOWIC,

Philosophiæ & Medicinæ

DOCTORI,

Almæ Vniuersitatis Cracouiensis

PROCANCELLARIO,

E T

GENERALI RECTORI VIGILANTISSIMO.

Domino, Macenati, & Patrono amplissimo

S. & P.

FFERO Tibi Clarissime & Magnifice DOMINE,
AMOREM laureatum, manubysq; terrenis onu-
sum, & æthera penetrantem; vinam tam capiente
Te, quam me offerente, non indignum donarium.
Neg, enim aut ego, quia de paupere censu donum
opulentiùs depromere non potui, idcirco submissi
& officiosi cultus mei specimen edere non debui: aut
Tu quod ingenij mei vires, ut potè steriles & arida spernenda sint, idè
voluntatis meæ studium aspernabere. Non indiget animi Tui magni-
tudo stimulis & exemplis magnorum Virorum, qui oblata sibi munera,

non eorum dignitate censebant, sed offerentium propensione ac benevolentia: quo factum est, ut rebus sæpe perexiguis, comitate accipiendi, non inuentum in ipsis pretium fecerint. Magnum equidem Te sibi litera inuenerunt Mæcenatem, simulq; Præsidentem, qui id unicum summo-perè contendis, ne ingenia Musis consecrata, sine Patrono delitescant: expansoq; Paterno sinu Tuo, omnes benignà suscipis manu, quotquot vel egestate, vel aliquo fortuna ludentis aculeo pressos cognoscis, nec pateris animorum inestimabilem fieri iacturam, dùm umbra, sub qua tuto quiescerent, subtrahitur, ardoriq; publico teneriores mentes cum summo periculo exponuntur. Vives itaq; Magnifice & Clarissime DOMINE, immortalitate dignissime, & memoris bonorum, quos liberali manu erexisti, traditus, fatog; Tuo olim superstes, vetustate ipsa magis magisq; effloresces. Ego verò AMOREM Tibi in torrida craticula letum, inter ignitos carbones exultantem, inter ardentes flammæ triumphantem, D. scilicet LAVRENTIUM Patronum Tuum, miraculum natura, Orbisq; stupendum prodigium, in hoc auspiciatissimo Natalitiorum Tuorum die, offerre ideo non sum veritus, quòd didicerim, toties Te Tuorum clientum officia humaniter amplecti, quæ vel mediocritatem non excedunt, vel etiam humi quasi repere videntur. Ignoscas autem Magnifice & Clarissime DOMINE, si non benè pressam pollice docto opellam conspexeris: tribuesq; id tenuitati meæ, quod non pro dignitate satisfecerim, quod verò aggredi non dubitarim, promptissima voluntati. Datum è Musæo Cyneresciano. Anno Dñi. 1646. pridie D. LAVRENTII.

Magnificæ & Clarissimæ D. T.

dedicissimus

STANISLAUS BIEZANOWSKI

Leopol: Art: & Philof: Baccal,

A M O R

I N I G N E T R I V M P H A N S.

Imperium rebus dat amor, concordia legem;
Supplicibus latè populis oracula pandit
Solut amor: cuius stricto sub iure tenentur
Omnia, quæ seriem factorum morte resoluunt.
Hic etenim firmat pacem: commune profundis
Et superis numen, qui fas per limen vtrumq;
Solut habet, geminoq; facit commercia mundo.
Hic & Martyribus vario de flore coronas
Plectit, & innocuam pro CHRISTO fundere vitam
Præcipit, ex medio flammæ conscendere cælos.
Ergò triumphatos hostes referamus amoris
Ardentesq; simul tædas, flammâsq; furentes
Quêis Victor petijt cælos LAVRENTIVS altos.
Invidiæ quondam stimulis incanduit atrox
Imperij Præses Decius, quòd vera maneret
Religio Christi, summosq; referret honores:
Impatiens cessisse procul iam ex Vrbe receptos
Vulcani, Martisque dolos, Venerisque sagittas,
Saturnique senis lapides, Phæbiq; furores,
Iliacæ Matris Megalesia, Bacchica Nyssi,
Isidis amissum semper plangentis Osyrim,

Mimica, ridendaq; suis solennia caluis
Et quascunq; solent Capitolia claudere laruas.
Ergò cupit tacitis pestem miscere medullis,
In turmas aciemq; ruit, contraq; Tonantem
Armatas ad castra vocat damnata phalanges.
Ne tamen impietas toti notissima mundo
Iniustam tanti sceleris prætexeret ansam,
Commentum fingit: SIXTI post funera Iberum
Diuitias Templi iuuenem oculuisse repostas,
Ingens argentum, priscorum munera Regum,
Inclusasq; auro gemmas, auriq; talenta
Plurima, quæ omnia, bisq; etiam maiora Tyranus
Pectore dudum inhians sibi iam spondebat auaro.
Tum citius Christi famulum qui præfuit auro
Imperat acciri: LAVRENTIVS adstitit ecce
Decorâ facie, sacrâq; in veste coruscus
Cui Rex: Tuné sacrum furatus comprimis aurum?
Contemnisq; Deos omnes, quos prisca vetustas
Et coluit sanctè, & cælesti sede locauit?
Aut aurum huc deprome, Deûmq; hic Numina adora
Aut medijs diros patieris in ignibus æstus.
Dixerat; & iuuenis cæpit, cui lactea fandi
Copia, Diuinique fluunt è pectore rores
Ambrosiæ, quibus ille acres mulcere procellas
Possit, & iratos pelago depellere ventos.
Gloria summa DEO, cuius sub numine magno
Religio Christi floret, superata vetustas
Tunditur, & victo trahitur iam cæca Magistro:

Sed

Sed Tu ô Præses vano torqueris ab æstu,
Pone auri quàm dudum animo spem pascis inanem,
Quidquid erat, quod quæris, inops miserandaq; turba
Abstulit, & cæli penetralibus abdidit imis.
Numina vestra lutum, falsa & simulachra Deorum,
Errores veteres nunquàm colo, nec venerabor.

Vix ea fatus erat, gliscit violentia Regi,
Æstuat, & stimulis furiarum haud mollibus ætus
Plenus sæuitiæ, lucrique cupidine feruens
Dira parat, torquens vultum, sensusque minaces.
Continuoque palam surgens iubet ilice sectâ
Ingentem struxisse pyram, iuuenemque modestum
Ni cedat, flammis viuum torrere minatur:

At iuuenis magno cæli perfusus amore
Obstat inaccessus, penitusque immobilis hæret,
Contemptu vitæ, & iam mortis amore superbus.
Iamque fori in medio congestam exhauferat ignis
Materiem, cùm (grande nefas) sartago rigenti
Contexta ex ferro, flammæ super additur atræ.
Corripitur iuuenis sacro spoliatus amictu,
Diffundens roseos lumen iuuenile per artus,
Spectantùm molli labefecit corda dolore.

Interea dum carnifices tormenta ministrant
Inuictus L A V R E N S has fundit ad æthera preces.
O qui res hominum, mortaliaque omnia summo
Imperio regis, atque Tuo sub numine torques;
Cuius ad imperium, pueris infontibus olim
Abstenuit flamma in medijs fornacibus ardens.

Tu

Tu mihi qui pro Te fauo nunc immolor igni
Inuictum largire animum, vitamque beatam.
Porrectum duro tandem extendere cubili
Quod dudum impositum subiecto incanduit igni;
Iamque vapor serpens per viscera viua, per artus
Strinxerat expresso pingui sudantia membra.
Ast heros superans animis, latusque dolorum,
Iucundo fruitur sensu, velut immemor ignis.
Ergo triumphat amor, medijs in ignibus, & se
Mollibus in pratis prædulces carpere somnos
Æstimat, irridens hostem, victumque Tyrannum.
O felix anima & cælestis sponsa mariti,
Quis pacem illius patriæ, quis gaudia narret!
Quæ Tibi pro meritis tanti donatur amoris.
Ast quoniam Tibi adepta quies, cælique voluptas,
Purpureos inter procures, sanctumque Senatum,
Respice nos indè, & nostri miserere Heliconis,
Conserua nobis magnum iubar; atque parentem
Ingenijque simul Patronum, sospite dextrâ,
Qui nunc Sarmaticas regit vnus rite Camænas;
Hoc Te nos omnes, hoc ipsa Academia Mater,
Supplicibus poscit votis, & voce serenâ.

E L E G I A

Quâ Cliens

MAGNO LITERARVM MÆCENATI

Vitam prosperrimam, successusque felices
apprecatur.

DOcte Vir, Aonidum celeberrima fama sororum
Salve, Pegasei lausq̃ decusq̃ue chori.
Seu vigili tractas Medicorum dogmata mente,
Felici releuans languida membra manu,
Dum vacat, & magnæ concedunt otia cure:
Publica seu fido munia corde geris.
Accipe parua Tui verum pia vota Clientis,
Da desiderijs vela secunda meis.
Si me Castalia docuisset Phebus in umbra,
Oraq̃ Gorgoneâ nostra rigasset aquâ.
Teq̃ Tuasq̃ meo celebrarem carmine laudes,
Pignore tam grato, dulce maneret opus:
Sed quia Mæonios nondum perrumpere fontes
Contigit, & doctâ plectra mouere manu,

B

Desino:

Desino: vota meis fundam tamen ipse Camenis,
Edat ut argutos lingua diserta sales.
Indue solennes cultus, lege musa coronas,
Purpureâq; Tibi tempora cinge rosâ.
En mihi Erythreis meritò signanda lapillis
En mihi delicias inter habenda meas
Lux venit, auspiciis melioribus: ergò Hyacinthos
Ferg coronato thura merumq; foco.
Alba Tibi vestis nullo violatâ veneno
Adsit, & in geminos desluat apta pedes;
Deniq; Pindaricos numeros, resonantia pleëtra,
Et Nethymneæ tangito fila lyre.
Sicq; canas; ô Puniceo Vir digne cothurno
Mæcenæ, Cracij & unica lux studij.
Delicium Phæbi, Parnassî gloria, ocellæ
Ætatis nostræ, posteritatis amor.
O decus, ô splendor, Suadeq; Lyraq; medulla,
Cuius apud vernos intulit ore fauos.
Viue diu felix, vite pars maxima nostræ,
Ultrâ Pegaseas nomen habebis aquas.
Non Te Letheæ carpent obliuia ripæ,
Nec totum in cineres vertet auara dies,
Non Tibi plebeio ponetur in aggere bustum
Nilivæ dabitur vincere Pyramidas:

Quodq;

*Quodq̃ opto innumeras (si quid prece posse putamur)
Cumee vincas vatis Olympiadas.*

Id ipsum propensiss: vouet ex animo
Ardentissimisq; suspirijs apud Deum Opt:Max:contendit,

Clientum infimus Tuorum;

Sic enim debet

MAGNO ACADEMIÆ NOSTRÆ PRÆSIDI,
CLARISSIMO MVSARVM PRODROMO,
INTIMO SARMATICI HELICONIS APOLLINI,
FELICISS: DOCTORVM VIRORVM PHÆNICI,
VIGILANTISS: AC OPTIMO REIPVB: LITERARIÆ VINDICI,
SVO DENIQUE AMPLISSIMO
M Æ C E N A T I.

BIBLIOTH. UNIV.

MAGELLONICAE

34. v. 93. 6.

